

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: María Pilar Planes Bresco.

Strona pozwana: Comunidad Autónoma de Aragón.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 43 i 44 rozporządzenia Rady (WE) 1782/2000⁽¹⁾ z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, które wyklucza z pojęcia kwalifikujących się hektarów wszystkie te zgłoszone przez rolnika powierzchnie trwałych pastwisk, które przekraczają powierzchnie, które wcześniej zostały uwzględnione w celu ustalenia przysługujących mu uprawnień normalnych, uwarunkowując włączenie tych powierzchni, a tym samym zastąpienie gruntów ornych pastwiskami, od tego, aby powierzchnie te były rzeczywiście przeznaczone na hodowlę bydła w danym roku kalendarzowym, dla którego zamierza się uaktywnić uprawnienia do płatności?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na wcześniejsze pytanie

2) Czy art. 29 rozporządzenia Rady (WE) 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. należy interpretować w ten sposób, że wyłączając z płatności wynikających z systemów wsparcia tych beneficjentów tego wsparcia, „odnośnie których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia”, artykuł ten nie zezwala państwom członkowskim na przyjęcie ogólnych przepisów, które obniżają liczbę „kwalifikujących się hektarów” (trwałych pastwisk), obiektywizując ogólne sytuacje, w których domniemywa się sztuczność utworzenia przez beneficjenta warunków uzyskania płatności bez wykazywania w konkretny sposób i w związku z konkretnym rolnikiem, działalności wykonywanej przez owego rolnika i jego zachowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2015 r. w sprawach
połączonych T-707/13 i T-709/13, Steinbeck GmbH/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 9 lipca 2015 r. przez Steinbeck GmbH**

(Sprawa C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Steinbeck GmbH (przedstawiciele: adwokaci M. Heinrich i M. Fischer)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawach połączonych T-707/13 i T 709/13:
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W opinii wnoszącej odwołanie zaskarżony wyrok stanowi naruszenie art. 7 ust. 1 lit. B rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ z następujących powodów:

1. Sąd jako jedyną podstawę dla brakującego charakteru odróżniającego znaku towarowego „BE HAPPY” wskazał, że mógłby on zostać postrzegany jako slogan reklamowy. Stoi to w bezpośredniej sprzeczności z orzecznictwem Trybunału Unii Europejskiej, zgodnie z którym samo to nie wystarczy dla odmowy charakteru odróżniającego.
2. Sąd ponadto nie przedstawił żadnego konkretnego związku między znakiem towarowym „BE HAPPY” a towarami podlegającymi rejestracji dla niego, który to związek nie wymaga minimalnej interpretacji przez zainteresowany krąg odbiorców. Został raczej stworzony jednostronny związek między towarem a oznaczeniem, który nawet jeśli jest trafny, wymaga od zainteresowanego kręgu odbiorców wysiłki interpretacyjnego.
3. Sąd tym samym zastosował w sposób błędny pod względem prawnym miarę oceny charakteru odróżniającego znaku towarowego „BE HAPPY”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s.1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Castellón (Hiszpania) w dniu 10 lipca 2015 r. – Banco Popular Español S.A./Elena Lucaciu i Cristian Laurentiu Lucaciu

(Sprawa C-349/2015)

(2015/C 302/29)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Castellón.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banco Popular Español S.A.

Strona pozwana: Elena Lucaciu i Cristian Laurentiu Lucaciu.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ograniczenie w czasie skutków stwierdzenia nieważności warunku uznanego za nieuczciwy jest sprzeczne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG? ⁽¹⁾
- 2) W przypadku uznania takiego ograniczenia skutków za zgodne z uregulowaniem Unii Europejskiej, a konkretnie z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich z uwagi na dobrą wiarę zainteresowanych i ryzyko poważnych zakłóceń:
 - a) Co rozumie się przez poważne zakłócenia ograniczenia skutków?
 - b) Czy należy prawidłowo wykazać ryzyko poważnych zakłóceń w postępowaniu sądowym, w którym są one powoływane, czy też przeciwnie, wystarczająca może być ogólna ocena przez sąd owego ryzyka, bez konkretnych danych, na których się ona opiera?

⁽¹⁾ Dz.U. L 25, s. 29.